

Izreka

Direktivu Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 2009/162/EU od 22. prosinca 2009., treba tumačiti na način da joj se protivi zakonodavstvo države članice koje sprečava poreznog obveznika s poslovnim nastanom na području te države članice da u toj državi članici odbije pretporez koji se mora platiti ili koji je plaćen za usluge koje isporučuje porezni obveznici s poslovnim nastanom u drugim državama članicama i koje se koriste za isporuku usluga u drugim državama članicama različitim od države članice u kojoj taj porezni obveznik ima poslovni nastan jer je on identificiran u svrhu poreza na dodanu vrijednost na temelju jednog od dvaju slučajeva iz članka 214. stavka 1. točaka (d) i (e) Direktive 2006/112, kako je izmijenjena Direktivom 2009/162. Nasuprot tomu, članak 168. točku (a) i članak 169. točku (a) Direktive 2006/112, kako je izmijenjena Direktivom 2009/162, treba tumačiti na način da im se ne protivi zakonodavstvo države članice koje sprečava poreznog obveznika s poslovnim nastanom na području te države članice i na kojeg se ondje primjenjuje sustav izuzeća od poreza da se u toj državi koristi pravom na odbitak pretporeza koji se mora platiti ili koji je plaćen za usluge koje isporučuje porezni obveznici s poslovnim nastanom u drugim državama članicama i koje se koriste za isporuku usluga u drugim državama članicama različitim od države članice u kojoj taj porezni obveznik ima poslovni nastan.

⁽¹⁾ SL C 441, 28. 11. 2016.

Presuda Suda (treće vijeće) od 23. studenoga 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Supremo – Španjolska) – Gasorba SL, Josefa Rico Gil, Antonio Ferrándiz González protiv Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA

(Predmet C-547/16) ⁽¹⁾

(Tržišno natjecanje — Članak 101. UFEU a — Sporazumi među poduzetnicima — Poslovni odnosi između operatora benzinskih postaja i naftnih kompanija — Dugoročni sporazumi o isključivoj opskrbi gorivom — Odluka kojom Europska komisija obvezuje poduzetnika na preuzimanje obveza — Doseg vezanosti nacionalnih sudova Komisijinom odlukom o obvezama — Članak 9. stavak 1. i članak 16. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 1/2003)

(2018/C 022/19)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Supremo

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Gasorba SL, Josefa Rico Gil, Antonio Ferrándiz González

Tuženik: Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA

Izreka

Članak 16. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 1/2003 od 16. prosinca 2002. o provedbi pravila o tržišnom natjecanju koja su propisana člancima [101.] i [102. UFEU a] treba tumačiti na način da odluka o obvezama koju je Europska komisija donijela na temelju članka 9. stavka 1. te uredbe u pogledu određenih sporazuma među poduzetnicima ne sprečava nacionalne sudove da ispituju usklađenost spomenutih sporazuma s pravilima tržišnog natjecanja i po potrebi utvrde njihovu ništavost na temelju članka 101. stavka 2. UFEU a.

⁽¹⁾ SL C 22, 23. 1. 2017.